

1	GEBED
----------	--------------

Bid om Gods leiding door Zijn Geest, voor bewustwording van Zijn aanwezigheid en voor het luisteren naar Zijn stem. Wijd deze groep en les over gemeente bouw toe aan de Heer.

2	UITWISSELEN (20 minuten) [STILLE TIJDEN] LUKAS 18:18 – 21:38
----------	--

Deel (of lees) om de beurt in het kort wat je in een van je stille tijden uit de toegewezen Bijbelgedeelten geleerd hebt (Lukas 18:18 – 21:38). Luister naar de persoon die deelt, neem hem serieus en accepteer hem. Ga niet verder in op wat hij vertelt. Maak aantekeningen.

3	MEMORISATIE (5 minuten) [CHRISTELIJK HUWELIJK] REPETEER SERIE G
----------	---

Repeteer twee aan twee: de 5 Bijbelverzen uit **serie G: “het Christelijk Huwelijk”**.

(1) Loslaten en hechten. Genesis 2:24. Daarom zal een man zijn vader en zijn moeder verlaten en zich aan zijn vrouw hechten; en zij zullen tot één vlees zijn.

(2) Liefhebben en leiden. Efeziërs 5:23,25. Want de man is hoofd van de vrouw, zoals ook Christus Hoofd van de Gemeente is; en Hij is de Behouder van het Lichaam. ...Mannen, heb uw eigen vrouw lief; zoals ook Christus de gemeente liefgehad heeft en Zich voor haar heeft overgegeven.

(3) Liefhebben en onderwerpen. Titus 2:4-5. opdat zij de jongere vrouwen leren verstandig te zijn, hun man lief te hebben, hun kinderen lief te hebben, bezonnen te zijn en kuis, te zorgen voor hun huishouden, goed te zijn, hun eigen mannen onderdanig te zijn, opdat het Woord van God niet gelasterd wordt.

(4) Conflicten oplossen. Matteüs 5:23-24. Als u dan uw gave op het altaar offert, en u zich daar herinnert dat uw broeder iets tegen u heeft, laat uw gave daar bij het altaar achter en ga heen, verzoen u eerst met uw broeder en kom dan terug en offer uw gave.

(5) Trouw blijven. Spreuken 3:3-4. Mogen goedertierenheid en trouw jou niet verlaten. Bind ze om je hals, schrijf ze op de tafel van je hart, vind gunst en goed verstand in de ogen van God en de mens.

4	BIJBELSTUDIE (85 minuten) [EVANGELIE VAN JOHANNES] JOHANNES 13:1-38
----------	---

Introductie. Johannes 12 tot 18 beschrijft de laatste zeven weken voor de kruisiging van Jezus Christus (ongeveer 15 april tot 30 mei, 30 n.C.). Johannes 19 tot 21 beschrijft Zijn laatste 40 dagen op aarde. Met Johannes 13 begint Zijn onderricht gedurende de viering van het paasmaal. Jezus geeft een nieuw gebod dat christenen elkaar moeten liefhebben en illustreert dit door het wassen van de voeten van Zijn discipelen.

Lukas geeft niet de indruk dat hij zijn Evangelie (Lukas) in chronologische volgorde schrijft. Maar Johannes blijkt zijn Evangelie wel in chronologische volgorde te schrijven (zie Johannes 13:2,21,30,31). De volgende gebeurtenissen vonden tijdens de viering van het paasfeest plaats:

- De vraag wie van de discipelen de belangrijkste was (Lukas 22:24-27).
- De voetwassing (Johannes 13:1-17; zie Matteüs 26:20; Markus 14:17-18a; Lukas 22:14-16).
- De voorspelling aangaande de verrader en de hevige reactie van de discipelen daarop (Johannes 13:18-30; Matteüs 26:21-25; Markus 14:18b-21; Lukas 22:21-23).
- Het nieuwe gebod (Johannes 13:31-35).
- De voorspelling aangaande de verloochening (Johannes 13:36-38; Matteüs 26:34-35; Markus 4:29-31; Lukas 22:33-34).
- De instelling van het Avondmaal (Matteüs 26:26-30; Markus 14:22-26; Lukas 22:17-20). Johannes laat dit gedeelte weg omdat de andere drie Evangeliën dit beschrijven.
- De afscheidstoespraak van Jezus Christus en Zijn hogepriesterlijke gebed voor Zijn discipelen (Johannes hoofdstuk 14 - 17).

STAP 1. LEES.	GODS WOORD
<i>Lees.</i> We gaan Johannes 13:1-38 met elkaar bestuderen.	
Laat ieder groepslid om de beurt één vers uit dit Bijbelgedeelte voorlezen.	

STAP 2. ONTDEK.

WAARNEMINGEN

Overweeg. WELKE WAARHEID IN DIT GEDEELTE IS BELANGRIJK VOOR MIJ?

Of: WELKE WAARHEID IN DIT GEDEELTE RAAKT MIJN VERSTAND OF MIJN HART?

Schrijf op. Zoek een of twee waarheden in dit Bijbelgedeelte die je begrijpt. Denk erover na en schrijf je gedachten op in je Bijbelstudie notitieboek.

Deel. Nadat de groepsleden ongeveer twee minuten de tijd gehad hebben om na te denken en op te schrijven, laat ze in de kring rond om de beurt delen wat zij ontdekt hebben.

Hierna volgen enkele voorbeelden van ontdekkingen. Waarschijnlijk zullen de groepsleden andere ontdekkingen doen dan deze.

Ontdekking 1. De relatie tussen Jezus en Judas.

(1) Judas was een huichelaar.

In Johannes 6:66-71 keerde een groot aantal van de volgelingen van Jezus zich van Hem af en volgden Hem niet langer. Maar Judas bleef bij Jezus en deed alsof hij Jezus trouw bleef. Toen al zei Jezus, “Heb Ik u, de twaalf, niet uitgekozen? En één van u is een duivel!” “Duiwel” betekent ‘lasteraar’, ‘valse aanklager’, ‘tegenspeler’. Jezus zei dat Judas een instrument van de duivel was. Zijn duivelse aard bleek vooral door dat hij deed alsof hij een discipel (leerling, volgeling) van Jezus was. Vele anderen verlieten Jezus omdat zij het niet met Jezus eens waren en ook de geestelijke betekenis van Zijn onderricht niet begrepen, maar Judas deed alsof hij het eens was met Jezus. Judas was een huichelaar (speelde een gevaarlijke komedie). Jezus wist vanaf het begin wie Judas was en wat hij later zou doen. Dit is een waarschuwing voor mensen die bepaalde christelijke waarheden haten, maar toch in de Kerk/Gemeente blijven en de Kerk/Gemeente meeslepen in hun ondergang. Toen Johannes zijn Evangelie jaren later schreef, voegde hij een notitie toe dat deze persoon Judas Iskariot was.

(2) Judas was gierig en een dief.

Johannes 12:4-6 beschrijft Judas als een gierig mens en een dief. Terwijl Maria veel geld uitgaf voor de kostbare narduszalf om Jezus mee te zalven, bekritiseerde Judas haar voor verkwisting van geld. Hij zei, “Waarom is deze zalf niet voor driehonderd penningen (denarii, één jaar salaris) verkocht en aan de armen gegeven?” Johannes gaf hier commentaar op en zei dat Judas dat niet zei omdat hij met de armen begaan was, maar omdat hij de beurs van de groep discipelen beheerde en af en toe van dat geld stal. De gulheid van Maria vormde een schril contrast met de gierigheid van Judas!

(3) Judas was een verrader.

Johannes 13:2 beschrijft de wijze waarop Judas Jezus zou verraden. Er staat: “De duivel had Judas Iskariot al in het hart gegeven Hem te verraden.” Onder de twaalf discipelen van Jezus bevond zich dus een laaghartig man die zich voorgenomen had Jezus Christus voor geld te verraden. De hogepriesters en de Farizeeën hadden al een bevel gegeven dat mensen de verblijfplaats van Jezus moest aangeven zodat zij Hem konden arresteren (Johannes 11:57). Judas had al besloten om Jezus door bedrog in de handen van Zijn vijanden te verraden. Hij was met hen overeengekomen om voor dertig zilverstukken Jezus aan hen te verraden. Geen van de andere discipelen wisten hier iets van af of vermoedden iets. De duivel had deze boze plan in Judas ingegeven (zie Efeziërs 6:16). Na een tijd overwoog Judas dat hij niet meer Jezus als christen wilde volgen. Hij wilde ook niet als Jood uit de synagoge gezet worden (Johannes 9:22) en bood dus aan om voor geld Jezus aan hen te verraden.

(4) Judas was gekozen, maar niet gezegend.

In Johannes 13:17-18 zei Jezus dat Zijn discipelen gezegend zijn als zij het voorbeeld van Jezus volgden en mensen zouden dienen. En Hij voegde hieraan toe, “Ik zeg dit niet van u allen; Ik weet wie Ik uitverkoren heb. Maar de Schrift moet vervuld worden: Wie Mijn brood eet, heeft zijn hiel tegen Mij opgeheven.”

Toen Jezus biddend twaalf man als Zijn discipelen uitkoos (Lukas 12 6:12-13) had Hij geen fout gemaakt met Judas. Hij zei letterlijk: “Ik weet wie Ik uitverkoren heb.” Hij wist wie en wat zij waren en waarom Hij hen uitgekozen had. Hij kende ook het hart en de gedachten van Judas. Hij had de elf discipelen uitgekozen om hen als Zijn apostelen uit te sturen om over Hem te getuigen. Hij wist de hele tijd dat Judas deed alsof en dat Hij hem niet kon vertrouwen. En Hij had Judas uitgekozen, niet tot verlossing, maar opdat een profetie in het Oude Testament tot vervulling zou komen.

Deze profetie staat in Psalm 41:9 geschreven. Koning David verwees naar zijn raadgever, Achitofel, of iemand als Achitofel, die een complot tegen hem beraamd had. In 2 Samuël 15-17 lezen we hoe Achitofel met Absalom een complot beraamde om David te doden. In Psalm 55:13-15 zei David dat het niet een vijand, maar “een vriend en vertrouwde raadgever” (NBG) was die tegen hem opstond en hem verried. David ging vertrouwelijk met hem om en zij trokken samen op naar Gods huis. David was zijn weldoener: hij at zijn brood, en toch gaf hij David een trap na, als een paard dat plotseling achteruit schopt en zijn eigenaar gewelddadig aanvalt. Daarom bad David dat God de raad (adviezen) van mensen als Achitofel zou verwarren (Psalm 55:10). Elk handeling als die van Achitofel verdient afkeuring en afschuw! Deze profetie was zeker waar voor Judas. Hij hield de schijn van vriendschap vol tot het einde toen hij Jezus een kus gaf! Niet een van de discipelen had enige vermoeden. Judas koos ervoor met twee aangezichten een dubbel spel te spelen. Judas vervulde de profetie over verraad.

(5) Judas was ten volle verantwoordelijk voor zijn daden.

In Johannes 13:19 zei Jezus, “Nu al zeg Ik het u voordat het gebeurt, opdat wanneer het gebeurt, u zult geloven dat IK BEN”. Jezus wilde Judas waarschuwen en de anderen discipelen sterker maken voordat de crisis kwam. Jezus had Judas al eerder gewaarschuwd dat als hij toch doorging met zijn geheime plan, hij niet gezegend zou zijn. Jezus maakte duidelijk dat de verantwoordelijkheid voor zijn daad geheel bij Judas lag. Het verraad van Judas zou de andere discipelen diep schokken en hun geloof ondermijnen. Zij konden wel gaan twijfelen aan Jezus en Gods plan door Jezus. Zij zouden zich gauw realiseren dat Jezus niet door het verraad van Judas verrast werd, maar zijn verraad de hele tijd al wist. Zij zouden beseffen dat de gebeurtenis niet een frustratie, maar de vervulling van Gods plan was. De discipelen hoefden niet te twijfelen dat Jezus Christus inderdaad Degene was waarop Hij aanspraak maakte. Jezus Christus was de IK BEN!

(6) Judas werd bezeten door een demon.

Johannes 13:27 zegt, “Met het nemen van het stuk brood voer de satan in Judas.” De satan had een boos plan als een vurige pijl in het hart en verstand van Judas geschoten om Jezus voor geld te verraden. Judas had de satan niet weerstaan, maar ging in op zijn voorstel. Daarna ging de satan een stap verder en kwam als een demon in het lichaam van Judas verblijven. Zo gaat het als ongelovigen de satan niet weerstaan. De satan nam de controle over zijn ziel (leven). Nu was Judas een volledig verhard mens geworden. Hij had zich tegen de waarschuwingen van Jezus verhard en nu zouden er geen waarschuwingen meer komen. Jezus was klaar met Judas. Tegen het einde van het paasmaal zei Jezus tegen Judas, “Wat u wilt doen, doe het snel.” Ondanks dat Johannes en Petrus geschokt waren over wat Jezus ervoor zei, drong het niet tot hen door wat Judas in werkelijkheid ging doen. Judas was zo een toneelspeler, dat niemand van de discipelen hem doorhad. Maar Judas zelf wist dat zijn complot ontdekt was en hij verliet haastig het gezelschap om zijn boze plan uit te voeren (Johannes 13:27-30).

Ontdekking 2. De relatie tussen Jezus en Petrus.

In Johannes 13:33 had Jezus gezegd, “Lieve kinderen, nog een korte tijd ben Ik bij u. U zult Mij zoeken, en zoals Ik gezegd heb tegen de Joden, zo zeg Ik het nu ook tegen u: Waar Ik heen ga, kunt u niet komen.” Petrus werd door deze woorden van streek gebracht en vroeg, “Heere, waar gaat U heen?” Jezus zei dat waar Hij heenging Petrus niet kon komen, maar dat Petrus Jezus later zou volgen. Jezus verwees naar de hemel en zei dat Petrus pas op Gods tijd zou sterven en naar de hemel zou gaan. Maar Petrus begreep niet wat Jezus bedoelde.

Petrus zei dat zelfs al zouden alle mensen aanstoot aan Jezus nemen, hij dat niet zou doen (Markus 14:29)! Hij zei, “Al moest ik met U sterven, ik zal U beslist niet verloochenen” (Markus 14:31)! “Mijn leven zal ik voor geven” (Johannes 13: 37). Petrus kende zichzelf niet! Hij was ongeduldig en impulsief. Hij wou Jezus wel nu in Zijn lijden volgen! Maar Jezus zei, “Voorwaar, voorwaar Ik zeg u: De haan zal niet kraaien, voordat u Mij driemaal verloochend zult hebben.” Petrus zou Jezus nog diezelfde nacht driemaal verloochenen! Petrus was op menselijke wijze zelfverzekerd en kon niet horen wat Jezus zei. Petrus dacht dat hij zijn leven voor Jezus zou geven, maar de werkelijkheid was dat Jezus Zijn leven voor Petrus ging geven!

STAP 3. VRAAG.

UITLEG

Overweeg. WELKE VRAAG UIT DIT BIJBELGEDEELTE ZOU JIJ AAN DE GROEP WILLEN STELLEN?

Laten we proberen zo veel mogelijke waarheden in Johannes 13:1-38 te begrijpen en vragen te stellen over wat we nog niet begrijpen.

Schrijf op. Formuleer je vraag zo duidelijk mogelijk door gebruik te maken van vraagwoorden (wie? wat? waarom? hoe?) en noteer je vraag in je notitieboek.

Oplezen. Nadat de groepsleden ongeveer twee minuten de tijd gehad hebben om na te denken en hun vraag op te schrijven, laat ze om de beurt in de kring hun vraag oplezen.

Bespreek. Bespreek zo veel mogelijk van deze vragen met elkaar.

Hierna volgen enkele voorbeelden van vragen en aantekeningen die het beantwoorden vergemakkelijken.

13:1-2

Vraag 1. Wanneer vierden de Joden het paasmaal?

Aantekeningen. Sommige christenen denken dat er een tegenstrijdigheid in de Bijbel is. “Werd het laatste Pascha waaraan Jezus deelnam op donderdag avond (15de Nisan) vóór de kruisiging van Jezus gevierd zoals de Synoptische Evangelien leren (Matteüs 26:17; Markus 14:12,14; Lukas 22:11,14,15) of werd het op vrijdag avond (16de Nisan) na de kruisiging van Jezus gevierd zoals het Evangelie van Johannes schijnt te leren (Johannes 18:28)? Er schijnt dus een tegenstrijdigheid tussen de Synoptische Evangelien en het Evangelie van Johannes te zijn. Beiden kunnen niet gelijk hebben.

Andere christenen zeggen dat de vier Evangelien NIET TEGENSTRIJDIG zijn, maar leren dat het paasmaal door alle Joden op de gewone tijd gevierd werd, namelijk, op donderdag avond de 15de Nisan en dat er een goede uitleg voor Johannes 18:28 is.

De oudtestamentische ceremoniële wet leert het volgende over het Pascha en het Feest van Ongezuurde Broden (Leviticus 23:5-6).

- De voorbereidingen voor het paasmaal werden overdag op donderdag 14de Nisan gemaakt.
- Het Feest van Ongezuurde Broden duurde van 15de tot de 21ste Nisan.
- Een nieuwe dag begint met zonsopgang. Het Pascha werd altijd op de eerste dag van het Feest van Ongezuurde Broden gevierd, dus het paasmaal werd op donderdag avond de 15de Nisan gegeten (Exodus 12:8; Ezra 6:21-22).

De Joden die Jezus in de nacht van donderdag op vrijdag tijdens drie hoorzittingen voor Annas, Kajafas en het Sanhedrin veroordeeld hadden, brachten Jezus op vrijdag ochtend vroeg voor het gerecht voor Pilatus. Zij waren zo druk met het veroordelen van Jezus in de nacht van donderdag op vrijdag dat zij geen tijd hadden om het paasmaal op donderdag avond te eten. Zij gingen het gerechtsgebouw van Pilatus niet binnen om zich niet te bezoedelen, zodat zij het Pascha op vrijdag avond nog konden eten (Johannes 18:28). Terwijl alle andere Joden en Jezus en Zijn discipelen het paasmaal op de gewone tijd, donderdag avond de 15de Nisan aten, wachtten deze Joden eerst op het verraad van Judas en de arrestatie van Jezus en waren daarna de hele nacht bezig Jezus te verhoren voor Annas, Kajafas en het Sanhedrin.

En op vrijdag 's morgens vroeg sleepten zij Jezus voor het gerecht voor Pilatus, Herodus en ten slotte weer voor Pilatus. Deze Joden wilden niet het Praetorium (gerechtsgebouw van de Romeinen) binnengaan omdat zij voorgaven "zich niet te verontreinigen" voor het paasmaal die zij (één dag te laat) op vrijdag avond wilden eten! Zij beschouwden hun ceremoniële verontreiniging (Lukas 11:39,44; zie Handelingen 10:28; 11:3) als veel erger dan hun morele verontreiniging (bv. door een onschuldig mens te doden, Exodus 20:13)! Hun enige doel was om zich van Jezus te ontdoen (Johannes 11:50,57). Pas nadat zij Jezus hebben laten kruisigen, gingen zij hun paasmaal (en paaslam) eten. Deze Joden hadden geen idee dat het paaslam dat zij aten naar Jezus Christus verwees (1 Korintiërs 5:7)!

13:4-17

Vraag 2. Wat is de betekenis van de voetwassing van Jezus?

Aantekeningen.

(1) Het wassen van voeten diende als een les in dienstbetoon.

Jezus en zijn discipelen hadden vanaf Bethanië tot Jeruzalem op stoffige straten gelopen. Het was de gewoonte in Israël dat de laagste (minste) slaaf de vuilste werkjes moest opknappen, dus ook de vieze voeten van gasten bij de deur moest wassen. Jaren daarvoor had Johannes de Doper al gezegd dat hij niet eens waardig was om te knielen voor Jezus en Zijn sandalen los te maken om Zijn voeten te wassen. Nu in de bovenkamer was er niet één dienaar die de voeten wilden wassen voordat zij gingen aanliggen voor het paasmaal! Toen de discipelen de bovenkamer inliepen, hadden zij de waskom en handdoek moeten zien, maar geen één van de discipelen wilde de laagste (minste) slaaf zijn! Allen waren te hoogmoedig daarvoor. Lukas vertelt hoe de discipelen onderweg ruzie hadden gemaakt over wie van hen de belangrijkste discipel van Jezus was. Dit geruzie ging waarschijnlijk door in de bovenkamer toen zij moesten bepalen wie waar rondom de lage tafel in U-vorm gingen aanliggen. De vieze, vuile, stoffige voeten van alle discipelen hing over het ondereind van de ligbanken. Jezus Christus wist dat God de Vader hem all dingen in handen gegeven had en dat Hij van God uitgegaan was en tot God heenging. Hij was ten volle bewust dat Hij de Eniggeboren Zoon van God is en dat Hij de Heer van de hele schepping is. Ondanks dat stond Jezus op, legde Zijn kleren behalve een linnen doek om Zijn middel af, goot water in een waskom en begon de voeten van Zijn discipelen te wassen (zie Lukas 22:27).

(2) Het baden van het lichaam symboliseerde rechtvaardiging.

Het baden van het hele lichaam geschiedde door water met een beker over zichzelf heen uit te gieten. Het baden van het hele lichaam was een symbool voor het volbrachte verlossingswerk van Christus in Zijn menselijke staat van vernedering die de gelovige volkomen rechtvaardiging (vergeving van alle zonden) brengt. Zijn staat van vernedering sluit zijn menswording (als één van ons worden, behalve het doen van zonden), Zijn nederige dienstbetoon (Markus 10:45), Zijn verwerping door de mensen op aarde, Zijn lijden en uiteindelijk zijn kruisdood in (Filippenzen 2:8).

De Bijbel vertelt niet in welke volgorde Jezus hun voeten waste. Het vertelt wat er gebeurde toen Hij bij Petrus kwam. Alle discipelen hadden zich vreselijk geschaamd en waren verbouwereerd. Maar Petrus, onbezonnen en impulsief als altijd, reageerde geschokt. Jezus zei tegen hem dat Petrus later (na Zijn dood, opstanding, hemelvaart en uitstorting van de Heilige Geest) zou begrijpen wat Jezus gedaan had (Johannes 13:7). *Alleen dan zou de betekenis van de voetwassing duidelijk worden.*

Eerst weigerde Petrus dat Jezus zijn voeten waste. Toen zei Jezus, "Als ik u niet was (Grieks: niptó), hebt u geen deel aan Mij" (Johannes 13:8). Hij bedoelde te zeggen, als Jezus Christus Petrus niet reinigde van al zijn zonden door middel van Zijn volbrachte verlossingswerk gedurende Zijn staat van vernedering, waarvan de voetwassing een onderdeel en symbool is, dan zou Petrus nooit delen in Zijn verlossingswerk. Jezus zei verder, "Wie gebaad heeft (Grieks: louó), heeft slechts nodig dat zijn voeten worden gewassen (Grieks: niptó), want hij is al geheel rein" (Johannes 13:10). Het baden van het hele lichaam symboliseerde het resultaat van het gehele verlossingswerk van Jezus dat wedergeboorte en rechtvaardiging genoemd wordt. Het bloed van Jezus Christus zou alle zonden van de gelovige wegwassen (afwassen) (1 Johannes 1:7; zie Handelingen 22:16) en de gelovige volkomen rechtvaardigen (vergeven) (2 Korintiërs 5:21; 1 Petrus 3:18a).

(3) Het wassen van de voeten symboliseerde heiliging.

Het baden van het hele lichaam symboliseerde het resultaat van het verlossingswerk van Jezus Christus in Zijn staat van vernedering. Dit wordt rechtvaardiging genoemd. Het wassen van de voeten symboliseerde het resultaat van de voortzetting van Zijn verlossingswerk nadat een gelovige wedergeboren en gerechtvaardigd is. Dit wordt heiliging genoemd. Nadat Petrus het belang van de voetwassing door Jezus Christus begreep, sprong de impulsieve Petrus naar het andere uiterste: nu wilde hij dat Jezus Christus ook zijn handen een hoofd ging wassen! Petrus dacht, hoe groter het oppervlak dat gewassen wordt, hoe meer gezegend hij zou zijn!

Maar Jezus sprak niet over lichamelijke wassing, maar over geestelijke wassing!

- In Johannes 3 sprak Jezus over *geestelijke wedergeboorte*
- in Johannes 4 over *geestelijk water*
- in Johannes 6 over *geestelijk brood*.
- Nu in Johannes 13 spreekt Hij over *geestelijke reiniging*.

Daarom vervolgde Jezus, “Wie gebaad heeft, heeft slechts nodig dat zijn voeten worden gewassen, want hij is al geheel rein. En u bent rein, maar niet allen.” In Israël hoefde een mens die een bad genomen had voor hij aan een maaltijd aanlag niet nog bij aankomst een bad te nemen. Alleen zijn voeten hoefden nog gewassen te worden.

Jezus sprak over een geestelijk bad (de wedergeboorte of rechtvaardiging) en over geestelijke voetwassing (reiniging van zonden of heiliging daarna). Alle discipelen, behalve Judas, geloofden in Jezus en waren al door Zijn Woord geestelijk gereinigd (wedergeboren, gerechtvaardigd)(Johannes 13:10; zie Johannes 15:3). *Zij deelden al in verlossing* die Jezus Christus in hun plaats voor hen heeft verworven. Nu hadden de discipelen alleen nog maar nodig dat hun voeten gewassen werden. Nadat zij wedergeboren en gerechtvaardigd waren, hoeven alleen nog de zonden die zij daarna pleegden, vergeven te worden (1 Johannes 1:9). Zo worden zij steeds meer geheiligd.

(4) Conclusie. Het wassen van voeten leert drie belangrijke waarheden:

- De voetwassing is een essentieel onderdeel van de staat van vernedering van Jezus Christus en Zijn lijden, namelijk Zijn werk als een Dienaar (Slaaf) tijdens zijn leven op de aarde en Zijn kruisdood waardoor Hij tot een Overtreder werd gerekend (Jesaja 53:12; Lukas 22:37; zie Filippenzen 2:5-8).
- De voetwassing is een symbool voor de eenmalige verzoening en de voortgaande heiliging. Het symboliseert de dood en opstanding van Jezus Christus die verzoening heeft gemaakt voor de zondes Schuld en verslaving van gelovigen en die het voortgaande heiligende werk van de Heilige Geest heeft verdiend (Mark 10:45; Hebr 10:10,14).
- De voetwassing is een les in nederig dienstbetoon. Jezus Christus gaf het voorbeeld dat alle christenen moeten navolgen. Alleen nu begonnen de discipelen deze derde betekenis te begrijpen. De eerste twee betekenissen begrepen zij pas na de uitstorting van de Heilige Geest. Jezus heeft hiermee niet een nieuw sacrament of ritueel of een nieuw bevel gegeven om elkaars voeten met water te wassen. Hij noemt dit een voorbeeld van nederig dienstbetoon die Hij voor hun ogen heeft verricht. Grootheid in het koninkrijk van God wordt gemeten aan nederig dienstbetoon - niet door een hoge positie, macht of roem, maar de bereidwilligheid om te doen wat anderen niet willen doen of niet kunnen doen! Nederig dienstbetoon is een illustratie van het nieuwe gebod elkaar lief te hebben, als Christus ons heeft liefgehad. Ik heb besloten een dienaar te zijn. Ik wil altijd bereid zijn een vuil klusje te doen dat niemand anders wil doen of een moeilijke taak uit te voeren die niemand kan uitvoeren. Ik wil in de voetstappen van Jezus Christus volgen!

13:34-35

Vraag 3. Waarom wordt dit gebod een “nieuw gebod” genoemd?

Aantekeningen. Het gebod om elkaar lief te hebben met heel je hart, ziel, verstand en kracht en je naaste als jezelf, bestond al in het Oude Testament (Deuteronomium 6:5; Leviticus 19:18). Maar dit gebod zegt, “Zoals Ik u liefgehad heb, moet u ook elkaar liefhebben”. Terwijl de oorspronkelijke inhoud van het gebod niet veranderde, veranderde de standaard voor liefhebben wel! Dit gebod is “nieuw” omdat Jezus Christus eist dat christenen “elkaar liefhebben *zoals Hij hen liefheeft*”! Zijn voorbeeld van aanhoudende zelfopofferende liefde moet het model zijn voor de houding, gehoorzaamheid en relaties van christenen.

STAP 4. DOEN.

TOEPASSINGEN

Overweeg. WELKE WAARHEDEN IN DIT BIJBELGEDEELTE HEBBEN MOGELIJKE TOEPASSINGEN VOOR CHRISTENEN?

Een lijst maken. Laten we met elkaar brainstormen en een korte lijst maken van mogelijke toepassingen uit Johannes 13:1-38.

Overweeg. WELKE MOGELIJKE TOEPASSING WIL GOD DAT JE TOT EEN PERSOONLIJKE TOEPASSING MAAKT?

Schrijf op. Als je een persoonlijk toepassing maakt, schrijf die dan op in je Bijbelstudie notitieboek. Voel je vrij deze persoonlijke toepassing aan anderen te vertellen of niet.

(Let wel dat hoewel een waarheid dezelfde blijft, er een heel aantal verschillende toepassingen van deze waarheid mogelijk zijn. Hier volgt een lijst van mogelijke toepassingen.)

1. Voorbeelden van mogelijke toepassingen uit Johannes 13:1-38.

13:4-17. Wijd je toe om bereidwillig te zijn om dingen te doen die niemand anders wil doen of kan doen.

13:4-17. Wijd je toe om de eerste te zijn die opstaat om te dienen waar dienstbetoon nodig is.

13:34-35. Maak 'het liefhebben van andere christenen zoals Christus jou liefheeft' het doel van je leven.

2. Voorbeelden van persoonlijke toepassingen uit Johannes 13:1-38.

Zoals Petrus praat ik soms over grote plannen en doe ik aan grootspraak, maar in werkelijkheid ken ik mezelf niet! Ik wil onthouden dat wat echt belangrijk is, is niet wat ik voor Christus doe, maar wat Hij voor mij gedaan heeft! Hij stierf voor mij! Dit houdt me nederig en help me mijn absolute hulpeloosheid zonder Jezus Christus te beseffen!

Ik ben onder de indruk dat het verraad van Jezus door Judas, de onrechtvaardige rechtszittingen van Jezus door Zijn vijanden en Zijn volkomen onschuldige kruisdood niet Gods eeuwige plan heeft gefrustreerd, maar eerder heeft vervuld! God is in volkomen beheer over de gebeurtenissen in de wereld en niets kan Hem stoppen om dit plan uit te voeren (zie Jesaja 14:24,27)! Daarom zijn alle moeilijkheden in het leven die ik moet doormaken geen frustratie van Gods plan met mijn leven. Wat er ook met mij gebeurt, heeft Zijn toestemming en draagt bij om Zijn eeuwige en goede plan voor mijn leven tot vervulling te brengen!

STAP 5. BID.

REACTIE

BID OM DE BEURT TOT GOD OVER ÉÉN WAARHEID WAARMEE GOD JE AANGESPROKEN HEEFT in Johannes 13:1-38.

(Reageer in je gebed op iets wat je gedurende de Bijbelstudie geleerd hebt. Oefen jezelf om kort te bidden, bijvoorbeeld door maar één of twee zinnen te bidden. Iedereen in de groep zal verschillende dingen bidden.)

5

GEBED (8 minuten)

**[VOORBEDE]
BID VOOR ANDEREN**

Bid in groepjes van twee of drie mensen. Bid voor elkaar en voor andere mensen in de wereld (Romeinen 15:30; Kolossenzen 4:12).

6

VOORBEREIDING (2 minuten)

**[OPDRACHTEN]
VOOR DE VOLGENDE BIJEENKOMST**

Deel de voorbereiding voor de volgende keer uit op een strookje papier of laten de groepsleden het opschrijven.

1. Toewijding. Wijd je toe om steeds discipelen te maken en de gemeente van Jezus Christus op te bouwen.
2. Verkondig, onderricht of bestudeer de Bijbelstudie uit Johannes hoofdstuk 13 samen met een persoon of een kleine groep mensen.
3. Persoonlijke tijd met God. Houd stille tijd met God uit ongeveer een half hoofdstuk per keer uit **Lukas 22 - 24**. Maak gebruik van het uitgekozen Bijbelvers of de favoriete waarheid methode en maak korte aantekeningen.
4. Memorisatie. Mediteer en memoriseer het nieuwe Bijbelvers: **(11) Johannes 11:25**. Repeteer elke dag de laatste vijf Bijbelverzen die je uit je hoofd geleerd hebt.
5. Gebed. Bid voor iemand of iets deze week en zie uit naar wat God doet (Psalm 5:4).
6. Houd je aantekeningen over bouwen van de gemeente van Christus goed bij. Doe dat ook met je aantekeningen over stille tijd, memorisatie, je Bijbelstudie en deze opdracht.